

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 56/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Z. Č., R., J. B., R., a A. B., Česká republika, zastúpených advokátom JUDr. V. Z., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 6 C 558/95-13 z 15. júna 1995 v znení uznesenia sp. zn. 6 C 558/95 zo 6. júla 1995 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Z. Č., J. B. a A. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. Z. Č., R., J. B., R., a A. B., Česká republika (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a

rozsudkom Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C 558/95-13 z 15. júna 1995 v znení uznesenia sp. zn. 6 C 558/95 zo 6. júla 1995.

Sťažovatelia uviedli, že na okresnom súde sa vedie konanie o určenie, že sporná nehnuteľnosť nimi označená patrí do dedičstva po poručiteľovi – ich právnomu predchodcovi. Súčasťou oboznámenia sa v tomto konaní bolo aj oboznámenie sa so spisom tohto súdu sp. zn. 6 C 558/95. Ďalej uviedli:

„Navrhovateľom v konaní 6 C 558/95 boli právni predchodcovia žalovaného v konaní 12C/65/2010. Na strane žalovaných vystupovali jedenásti účastníci, pričom v 10.rade bol ako žalovaný označený B. B. a v 11. rade C. B. ..., t.j. rodičia sťažovateľov v 1. až v 3. rade.

Predmetom žaloby bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, okrem iného aj k parcele č. 2126, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. 979, t. j. k parcele, ktorá je predmetom súdneho sporu vedeného pod číslom 12C/65/2010...

Sťažovatelia zastávajú názor že žaloba v konaní 6 C 558/95 neobsahovala zákonom stanovené náležitosti podľa § 79 O.s.p., najmä označenie bydliska účastníkov konania, označenie dôkazov, pričom z návrhu petitu ani nebolo zrejmé čoho sa navrhovatelia domáhali, nakoľko petit bol nejasný a nezrozumiteľný. Návrh neobsahoval také dôkazy, ako je originál listu vlastníctva sporných nehnuteľností, identifikáciu parciel, ale ani iné dôkazy nepochybne preukazujúce vlastnícke právo žalobcov. Ako z obsahu spisu vyplýva, návrh neobsahoval ďalšie náležitosti, ustanovené v § 42 ods. 3/ O.s.p. Sťažovatelia v 1. až 3. rade zastávajú názor, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky konania, s ktorými sa konajúci súd vôbec nevysporiadal. Keďže žalobný návrh neobsahoval riadne označenie jedenástich žalovaných účastníkov konania, medzi inými aj rodičov sťažovateľov, títo v žalobe boli označení, že sa nachádzajú na neznámom mieste a že sú zastúpení súdom ustanoveným opatrovníkom...

Žaloba bola doručená súdu 30.5.1995. Do jedného týždňa od podania žaloby na súd, Okresný súd v Rožňave Uznesením 6 C 558/95 zo 6.6.1995 rozhodol o ustanovení opatrovníka všetkým žalovaným.

Bez toho, že by uznesenie o ustanovení opatrovníka nadobudlo právoplatnosť ešte pred uplynutím 15-dňovej lehoty na odvolanie, dňa 15.júna.1995 Okresný súd v Rožňave vo

veci samej rozhodol rozsudkom i napriek tomu, že v spise sa nenachádzajú predvolánky na pojednávanie.

Z vyššie označených dôkazov ďalej vyplýva, že súd v konaní 6 C 558/95 ani nevykonal žiadne relevantné dôkazy i napriek tomu v tak zložitom spore ako je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti rozhodol na šestnásty deň od termínu doručenia žaloby na súd, pritom medzi tým stihol bez skúmania podmienok konania ešte v rozpore so zákonom ustanoviť všetkým označeným žalovaným opatrovníka.

Vzhľadom na skutočnosť, že v tom čase žalovaná v 11.rade C. B. už nežila, v tomto konaní súd konal s účastníkom, ktorý účastníkom konania nemohol byť a nekonal so skutočnými účastníkmi, t.j. sťažovateľmi v 1. až 3. rade v tomto konaní, ako s dedičmi po poručiteľke svojej matky.

Sťažovatelia v 1. až 3. rade poukazujú na vyššie uvedený postup zo strany konajúceho súdu sú presvedčení, že zo strany Okresného súdu v Rožňave došlo k vážnym procesným pochybeniam voči sťažovateľom, pričom sťažovatelia nevyklúčujú ani podozrenie zo spáchania trestného činu zo strany zákonného sudcu.

Súd porušil zákon tým že v konaní 6 C 558/95 nekonal so sťažovateľmi ako s účastníkmi konania, ale konal s nežijúcou osobou teda s niekým, kto nemohol byť účastníkom konania...

Súd nariadil pojednávanie a konal namiesto žalovaných s ním ustanoveným opatrovníkom bez toho, že by v čase uskutočnenia pojednávania bolo uznesenie o ustanovení opatrovníka nadobudlo právoplatnosť, t.j. konal s opatrovníkom, ktorý nebol právoplatne ustanovený.

Súd bez vykonania akýchkoľvek relevantných dôkazov žalobe vyhovel, hoci parcely označené v návrhu na petit a následne vo výroku rozhodnutia vo veci samej neboli dostatočne identifikované.

Súd nakoniec vo veci nerozhodol na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ale iba na základe jednostranných tvrdení žalobcov. Zvlášť, keď všetci označení žalovaní mali byť zastúpení opatrovníkom.

Tým, že Okresný súd v Rožňave v konaní 6 C 558/95 nekonal so skutočnými účastníkmi po poručiteľke C. B., že rozhodol bez ich vedomia, hoci zákonný sudca mal

vedomostí o tom že žalovaná v 11. rade nie je nažive, neumožnil tak sťažovateľom zúčastniť sa spravodlivého procesu proti nim.

Okresný súd v Rožňave týmto v konaní 6 C 558/95 so skutočnými účastníkmi konania vec verejne neprerokoval, konal v ich neprítomnosti, preto im neumožnil vyjadriť sa nielen k meritu veci, ale ani k navrhovaným dôkazom, čím porušil ustanovenie článku 48 ods. 2/ Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivý proces.“

Sťažovatelia sú toho názoru, že okresný súd hrubo porušil ich práva, preto žiadali vydať tento nález:

„1. Základné práva sťažovateľov v 1. rade Ing. Z. Č., v 2. rade J. B. a v 3. rade A. B. na spravodlivý proces upravené v článku 48 odsek 2/ Ústavy SR a v článku 6 odsek 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Rožňave, v konaní spis. značky 6 C 558/95 porušené boli.

2. Súd ruší Rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 6 C 558/95-13 z 15. júna 1995 v znení Uznesenia č.k. 6 C 558/95 zo dňa 6.7.1995 a vracia ho na nové konanie.

3. Ing. Z. Č., J. B. a A. B. priznáva finančné zadostučinenie vo výške 30.000 Eur, každému z nich po 10.000 Eur... , ktoré im je Okresný súd Rožňava povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ing. Z. Č., J. B. a A. B. priznáva úhradu trov konania 300,57 Eur, ktoré je Okresný súd Rožňava povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. V. Z., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplávajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vychádza pri posudzovaní predmetu konania pred ústavným súdom z jeho vymedzenia sťažovateľom v petite sťažnosti. V tomto prípade z petite sťažnosti, tak ako bol formulovaný sťažovateľmi, vyplýva, že ich sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 6 C 558/95 z 15. júna 1995 v spojení s uznesením tohto súdu sp. zn. 6 C 558/95 zo 6. júla 1995, ktorým malo dôjsť k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ako vyplýva zo sťažnosti, podľa názoru sťažovateľov je zákonná lehota na podanie sťažnosti zachovaná, pretože podali sťažnosť v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedeli, ako hrubo porušil okresný súd ich procesné práva v označenom konaní. Uznávajú, že konanie nimi napadnuté bolo právoplatne skončené ešte v roku 1995, avšak o hrubom porušení svojich procesných práv sa dozvedeli až v konaní, ktoré začali pod iným číslom konania v roku 2010.

Zo samotnej sťažnosti sťažovateľov, ako aj z pripojeného spisu vyplýva, že konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 6 C 558/95 bolo právoplatne ukončené ešte v roku 1995, keď už dávno uplynula lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že v označenom konaní sťažovatelia neboli účastníkmi konania, teda im nevzniklo ani oprávnenie podať sťažnosť na ústavnom súde. Za týchto okolností bol dôvod na odmietnutie sťažnosti pre podanie neoprávnenými osobami.

Z týchto dôvodov musel ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako oneskorene podanú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2011